
❧ SUKKOT I ❧

Sukkot, Sukkah & the Four Species

Of all the times and festivals of the year, the festival of Sukkot is most joyous. There are two Morasha shiurim addressing Sukkot and Shemini Atzeret. This first shiur addresses the history, customs and major themes of the Sukkot festival including the Sukkah, Four Species and *Ushpizin*. The second class will deal with *Simchah*, Hoshana Rabbah, Shemini Atzeret and Simchat Torah.

This class addresses the following questions:

- ~ What does the festival of Sukkot commemorate?
- ~ What is the connection between Sukkot and the Clouds of Glory?
- ~ Why is Sukkot celebrated in Tishrei?
- ~ What are the profound lessons derived from Sukkot?
- ~ How is a Sukkah built?
- ~ Who are the Ushpizin and why do they join us in our Sukkah?

Class Outline:

- Section I. Overview of the Festival of Sukkot
- Section II. What Does the Festival of Sukkot Commemorate?
- Section III. The Harvest Festival
- Section IV. Why is Sukkot Celebrated in Tishrei?
- Section V. Lessons Derived From the Sukkot Festival
 - Part A. Building on the Foundation from the *Yomim Noraim*
 - Part B. Centrality of our Spiritual Existence
 - Part C. God Sustains, Guides and Protects Us
 - Part D. This World is a Passageway to the World to Come
 - Part E. Putting our Wealth in Perspective
 - Part F. Remembering Miracles Inspires us to be Careful with Mitzvot
 - Part G. Improving our Character
 - Part H. Sukkah of Peace
- Section VI. How do you Build a Sukkah?
- Section VII. The Four Species
 - Part A. Overview
 - Part B. Symbolism of the Four Species
- Section VIII. *Ushpizin*

SECTION I. OVERVIEW OF THE FESTIVAL OF SUKKOT

The festival of Sukkot incorporates two principal mitzvot: dwelling in the Sukkah, a construction whose roof is transient (made of detached vegetation), and taking the Four Species. Uniquely, the festival defines not only what we do (take the Four Species), but even where we live (in the Sukkot). As we will see in Section V. below, the festival teaches many profound ideas about the purpose of life.

1. Vayikra (Leviticus) 23:39 and 42-43 – Living in booths.

But on the fifteenth day of the seventh month, when you have gathered in the fruit of the land, you shall keep a feast to the Lord seven days; on the first day shall be a rest day, and on the eighth day shall be a rest day ... You shall live in booths for seven days in order that future generations will know that I made the Children of Israel live in booths when I brought them out of the land of Egypt.

אך בחמשה עשר יום להחדש השביעי באספכם את
תבואת הארץ תחגו את חג יהנה שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום השמיני שבתון:
בסכות תושבו שבעת ימים כל האזרח בישׂראל ישבו
בסכות:
למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישׂראל
בהוציא אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם:

2. Shemot (Exodus) 23:16 – The harvest festival.

You shall celebrate the festival of ingathering, at the end of the year, when you gather in your work from the field.

וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחרג האסף
בצאת השנה באסף את מעשיך מן השדה:

3. Vayikra 23:40 – The four species of plants.

You shall take ... the beautiful fruit (etrog), a palm frond (*lulav*), myrtle twigs (*hadassim*) and willow branches of the stream (*aravot*) – and rejoice before the Lord your God for seven days.

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פתת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני ה' אלהיכם
שבעת ימים:

4. Shulchan Aruch (Code of Jewish Law) 639 – The Sukkah becomes our home.

The proper fulfillment of the commandment of the Sukkah is to eat and drink, sleep and rest, and live in it all seven days, both day and night just like one lives in his home during the rest of the year. For these seven days a person makes his home the temporary dwelling and the Sukkah his principal dwelling.

כיצד מצוות ישיבה בסוכה שיהיה אוכל ושותה (וישן
ומטייל) (טור) ודר בסוכה כל שבעת הימים בין ביום
ובין בלילה כדרך שהוא דר בביתו בשאר ימות השנה
וכל שבעת ימים עושה אדם את ביתו עראי ואת סוכתו
קבע

SECTION II. WHAT DOES THE FESTIVAL OF SUKKOT COMMEMORATE?

Sukkot is a remembrance of the biblical Jewish nation traveling in the desert under God's protection after the Exodus of Egypt, dwelling either in booths or surrounded by the Clouds of Glory.

1. Talmud Bavli, Sukkah 11b – Surrounded by Clouds of Glory or living in booths.

It was taught, "That I settled the Jews in booths." Rabbi Eliezer said that this refers to the Clouds of Glory. Rabbi Akiva said the Jews made actual booths for themselves.

תניא כי בסכות הושבתי את בני ישראל. ענני כבוד היו דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר סוכות ממש עשו להם.

2. Vilna Gaon, Shir HaShirim (Song of Songs) 1:7 – The return of the Divine Presence (represented by the Clouds of Glory) to the nation. This also explains why Sukkot is commemorated in Tishrei, rather than in Nissan, at the time of the Exodus from Egypt.

Sukkot is a remembrance of the Jewish people being encompassed by the Clouds of Glory that were connected to the building of the Tabernacle. This will explain the question of why we commemorate Sukkot in Tishrei, whereas we would have thought it should have been celebrated in Nissan when the Clouds of Glory first appeared.

Really, however, it seems that when the Jews made the Golden Calf, the Clouds of Glory disappeared, and they only returned when the Jews began to build the Tabernacle. Moshe (Moses) descended [from Har Sinai with the second Tablets] on Yom Kippur. The following day, the eleventh day of Tishrei, Moshe gathered the nation and commanded them to build the Tabernacle. Then, as the Torah writes, the next two days, the twelfth and thirteenth of Tishrei, the Jews contributed materials and precious metals to build the Tabernacle [under the supervision of Moshe.] On the fourteenth of Tishrei the Sages who were designated [to construct the Tabernacle and its vessels] took the measured gold from Moshe. And on the fifteenth of Tishrei the Jews began to build the Tabernacle and the Clouds of Glory returned. This is why we celebrate Sukkot on the fifteenth of Tishrei.

סוכות שהוא זכר להיקף ענני כבוד שהיה תלוי בבנין המשכן כידוע. ובוה יתורץ מה שהקשו (עי' טו"א ו"ח סי' תרכה) למה אנחנו עושים סוכות בתשרי, כיון שהוא נגד היקף ענני כבוד היה ראוי לעשות בניסן, כי בניסן היה תחילת היקף העננים.

אבל נראה, לפי שכשעשו את העגל נסתלקו העננים ואז לא חזרו עד שהתחילו לעשות המשכן, ומשה ירד ביום הכפורים, ובמחרת יום הכפורים 'ויקהל משה' וצוה על מלאכת המשכן וזה היה ב"א תשרי, וכתב והעם הביאו עוד נדבה בבקר בבקר ב' ימים הרי י"ג בתשרי. וב"ד בתשרי נטלו כל חכם לב ממושה את הזהב במנין ומשקל, ובט"ו התחילו לעשות ואז חזרו ענני כבוד, ולכך אנו עושין סוכות בט"ו בתשרי.

3. Ramban (Nachmanides), Vayikra 23:43 – Remembering the wonder of the Clouds of Glory.

"That I settled the Jews in booths" – This refers to the Clouds of Glory. This is Rashi's interpretation, and it is correct in terms of the literal meaning.

כי בסכות הושבתי את בני ישראל ענני כבוד, לשון רש"י והוא הנכון בעיני על דרך הפשט, כי צוה שידעו

For God commanded the generations to remember the great and wondrous acts that God did for them, by having them reside in the Clouds of Glory like a Sukkah ...

הדרות את כל מעשי ה' הגדול אשר עשה עמהם להפליא שישכן אותם בענני כבודו כסוכה...

4. **Rabbeinu Bachya, Vayikra 23:43 – Living in actual booths.**

According to the opinion that says that the Jews made actual booths for themselves, we are commanded to make booths like those, to publicize the greatly elevated state of existence which the Jews enjoyed in the desert. They traveled in the desert with masses of men, women, and children in a place where it is not the nature of man to live ... Even in that place, God prepared for them all of their needs and they were not lacking anything.

דעת האומר סכות ממש עשו להם, מפני זה נצטוינו לעשות סכות דוגמתן כדי שיתגלה ויתפרסם מתוך מצות הסכות גודל מעלתן של ישראל במדבר שהיו הולכים עם כובד האנשים והנשים והטף במקום ההוא אשר אין בטבע האדם לחיות בו... כי שם באותו מקום הכנתי להם כל צרכם ולא חסרו דבר.

SECTION III. THE HARVEST FESTIVAL

1. **The three major holidays in the Torah are described in terms of the agricultural season in which they occur:**

- ~ Pesach is referred to as “*Chag HaKatzir*,” since it commemorates the cutting of the wheat crops.
- ~ Shavuot is referred to as “*Chag HaBikkurim*,” since it marks the offering of the first ripened fruits.
- ~ Sukkot is referred to as “*Chag Ha’Asif*,” as it celebrates the harvest of the wheat crops.

Sukkot as the harvest festival is a defining aspect of the festival. As we bring the produce into our storehouses, we are instructed to abandon our permanent abodes in favor of the transience of the Sukkah. This serves two functions. Firstly, it demonstrates our preference of spiritual achievement over physical gain. Secondly, it reminds us that God, Who protects us in the transience of the Sukkah, is ultimately the source of our success – placing our achievements and wealth in the proper perspective.

2. **Shemot 23:16 – Sukkot celebrates the harvest.**

You shall celebrate the festival of ingathering, at the end of the year, when you gather in your work from the field.

וְחַג הַקְצִיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֲסִיף בְּצֵאת הַשָּׂנֵה בְּאֲסִיף אֶת מַעֲשֵׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה:

3. **Rashi, ibid. – The time of gathering.**

“The holiday of the gathering” – this refers to Sukkot. “When you collect your handiwork” – during all the summer months the produce dries out in the fields. At the time of this holiday it is gathered into the house before the rains come.

וְחַג הָאֲסִיף - הוא חג הסוכות: באספך את מעשיך - שכל ימות החמה התבואה מתיבשת בשדות ובהג אוספים אותה אל הבית מפני הגשמים:

4. **Horeb (Rabbi Samson Raphael Hirsch) 30:216-217 – Recognizing that God is the source of our success at a vulnerable moment.**

The festival of Sukkot ... is the time when the year's harvest is almost completed and your granary and house are full. No longer do you turn your eyes anxiously to Heaven for a blessing, for you have already gathered in your blessing ... Leave your sound and solid house; dwell under the sparse ceiling of foliage and learn its lesson: the Lord your God caused your ancestors to dwell in booths for forty years when He led them out of Egypt ... You will feel yourself safe under His protection.

SECTION IV. WHY IS SUKKOT CELEBRATED IN TISHREI?

According to the explanations for the festival cited in Section II above – that living in Sukkot commemorates a historical event that occurred in Nissan after the Exodus from Egypt, why is Sukkot celebrated in Tishrei immediately after Rosh HaShanah and Yom Kippur?

1. **Tur, Orach Chaim 625 – Demonstrating our dedication to the mitzvah of Sukkah.**

Even though we left Egypt in the month of Nissan, we were not commanded to build Sukkot during that time because it is at the start of the summer season and it is normal for people to make a booth for shade then. Therefore it would not be apparent that we are building them for the purpose of fulfilling the mitzvah.

Therefore, we were commanded to make them in the seventh month, which is the start of the rainy season, when it is normal for people to go back into their homes. Thus, when we leave our homes to go into the Sukkah we demonstrate that we are doing so to fulfill the mitzvah of God.

ואע"פ שיצאנו ממצרים בחדש ניסן לא צונו לעשות סוכה באותו הזמן לפי שהוא ימות הקיץ ודרך כל אדם לעשות סוכה לצל ולא היתה ניכרת עשייתנו בהם שהם במצות הבורא יתברך

ולכן צוה אותנו שנעשה בחדש השביעי שהוא זמן הגשמים ודרך כל אדם לצאת מסוכתו ולישב בביתו ואנחנו יוצאים מן הבית לישב בסוכה בזה יראה לכל שמצות המלך היא עלינו לעשותה

SECTION V. LESSONS DERIVED FROM THE SUKKOT FESTIVAL

The concept of Sukkot as a time for “spiritual ingathering” is tangibly felt after the Days of Awe – Rosh HaShanah and Yom Kippur, which are the most intense spiritual days of the year. Sukkot is the time we are given the merit of dwelling, as it were, with God in the Sukkah, focusing on the essential mission of the Jewish people, on both a national and a personal level.

PART A. BUILDING ON THE FOUNDATION FROM THE YOMIM NORAIM

1. **Rabbi Yonason Eibeshitz, Yaaros Devash, Vol. 1, Drush 6 – Reinforce the faith we developed during Rosh HaShanah and Yom Kippur.**

The holiday of Sukkot follows the period when we reaffirm God as Creator, that He has absolute abilities, and that the entire Torah was given to us from Heaven. We accept Rosh HaShanah as the day of judgment, and Yom Kippur as a day of forgiveness. When other people are going into their sheltered homes to protect themselves at the start of the cold rainy season, we are told to leave our homes and to go into fragile, thatched huts. We feel the message of Sukkot saying, "Leave your homes wherein you intend to protect yourselves and come into My shelter. Reinforce the strengthened faith you acquired in the High holidays and live with it the entire year." A Jew who truly lives in the shadow of the One above lives a secure and happy life. His life is a satisfying one, free of the yoke of entanglement in the transient trivia that will be useless to him in the long term ...

אחר שקבע מסמרות בפרקים העוברים בחדוש העולם וביכלתו המוחלט ובתורה מן השמים וביום הדין ובכפרה... סמך לזה הפרק לקבוע לנו את חג הסוכות בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה שהוא זמן תחלת ימי הגשם והקור אשר צוה אותנו שנצא מבית קבע אשר אנחנו יושבים כל השנה לשבת בסוכה שהיא דירת עראי ותחת אויר השמים הפך מה שעושין אז כל העולם כי הם נאספים מהשדות או מהחצרות אל בתים ספונים בארץ. כלומר "צאו מאצטגנינות שלכם אשר אתם חושבים להסתופף בבתים טובים אשר בניתם ובאו חסו בצלי כדי שיהא קבוע בלבכם אמת מה שהנחנו מהשחרור העולמי." כי באמת היושב בסתר עליון... הוא החי חיים בטוחים חיים שמחים חיים מאושרים חיים מופנים מרוב העמל והטרדה אשר תחת עול הענינים הזמניים מבלי המשך תועלת עצמו לסוף...

2. **Rabbi Chaim Friedlander, Sifsei Chaim, Vol. I, p.327 – Primary aspiration is fulfilling God's plan.**

After the Days of Judgment, God gave us the mitzvah of Sukkah, to teach us that we should have no aspiration or involvement other than fulfilling God's Will with all our hearts. How is this accomplished? The mitzvah of Sukkah is "To dwell in the Sukkah as one would live in one's home." All of one's activities, such as eating, drinking, sleeping, etc. turn into mitzvot. The Sukkah teaches and reinforces the idea that this world is only a temporary dwelling place. When we gain that understanding and realize that this world only serves as a place in which we can serve God, we can then "Fulfill Your Will with a complete heart."

לאחר ימי הדין נתן לנו הקב"ה את מצות סוכה, שמלמדת כי אין לנו שאיפה ועסק אחר בלבד המטרה של "לעשות רצונך בלבב שלם". הכיצד? מצות סוכה היא – "תשבו כעין תדורו." כל עניני הרשות כאכילה, שתיה, שינה וכו' נהפכים לענין של מצוה, הסוכה מלמדת ומרגילה לעשות את העוה"ז לדירת עראי. כאשר העוה"ז הוא דירת עראי ואינו אלא אמצעי לעבודת ה', בבחינת "בכל דרכיך דעהו", מתקיים כאן "לעשות רצונך בלבב שלם."

3. **Rabbi Shlomo Wolbe, Alei Shur, Volume II, p. 451 (Quoting Hilchot Lulav 8:12) – Joy on Sukkot comes from the atonement on Yom Kippur.**

Although there is a mitzvah to be joyous on all holidays, there was an extra level of joy in the Temple on Sukkot, as it says, "And you shall rejoice before God for seven days."

The extra joy of Sukkot comes on the heels of the

אע"פ שכל המועדות מצוה לשמוח בהן, בחג הסוכות היתה במקדש יום שמחה יתירה שנאמר ושמחתם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים [ויקרא כג:מ].

השמחה היתירה של סוכות באה בעקבות ימי הדין

days of judgment and forgiveness of sins ... The greatest joy is to become pure of transgression!

ומחילת העוונות... הרי עיקר השמחה היא להטהר
מחטא!

PART B. CENTRALITY OF OUR SPIRITUAL EXISTENCE

1. Ramchal (Rabbi Moshe Chaim Luzzatto) Derech HaShem (The Way of God) 4:8 – Recognizing that we are a holy people with a spiritual mission.

The Clouds of Glory that God encompassed the Jewish people with, in addition to their physical benefits of serving as a covering and protection for them, had an even more important function on a spiritual level.

Just as the clouds physically elevated the Jewish people from the ground and separated them from the nations around them, so too the clouds brought to them a state of enlightenment that came to them alone, apart from other nations, removed them from the ephemeral world and elevated them over its inhabitants. This was done at that time for the Jewish people to help bring them to their natural high state of existence, and the effect of this remains for every Jew in every time.

The spirit of holiness emerges from God and surrounds every righteous person to remove him from the surrounding people. This notion renews itself on the holiday of Sukkot through the sitting in the Sukkah.

כי הנה ענני הכבוד שהקיף הקב"ה את ישראל, מלבד תועלתם בגשמיות, שהיה לסכך עליהם ולהגן בעדם, עוד היתה תולדה גדולה נולדת בהם בדרכי הרוחניות, והוא,

כמו שעל ידי העננים ההם היו נמצאים ישראל מובדלים לבדם ונשואים מן הארץ, כן היה נמשך להם מציאות הארה המשכנת אותם לבד נבדלים מכל העמים, ומנושאים ומנוטלים מן העוה"ז עצמו, ועליונים ממש על כל גויי הארץ. ודבר זה נעשה בשעתו לישראל, להגיעם אל המעלה העליונה הראויה להם, ונמשכת תולדתו זאת לכל אחד מישראל לדור דורים,

שאמנם אור קדושה נמשך מלפניו ית' ומקיף כל צדיק מישראל, ומבדילו מכל שאר בני האדם, ומנושאו למעלה מהם, ומשימו עליון על כלם, ומתחדש דבר זה בישראל בחג הסוכות על ידי הסוכה.

PART C. GOD SUSTAINS, GUIDES AND PROTECTS US

1. Rabbi Chaim Friedlander, Sifsei Chaim, Vol. I, p. 329 – God provides for our needs.

The Torah commands us to leave our permanent homes and to enter temporary ones, to a home built from *sechach*, the remnant of produce left in the fields. This is to teach us that it is neither the grain nor the grapes that we rely upon that give us our security. Even the remnant that we ascribe little importance to can provide our shelter and protection if God desires. This will reinforce our belief that God is the one Who provides for us. This is the "exile to the Sukkah," leaving our homes to live under God's shade so that we should recognize that everything we merited to gather from the fields comes from God.

ציוותה עלינו התורה לצאת מדירת קבע לדירת עראי, לדירה שנבנית מפסולת גורן ויקב... כדי לקבוע בנפשינו שלא הגורן והיקב שאנו סומכים ונשענים עליהם הם יתנו לנו את המחסה, רק הפסולת, שאין אנו מייחסים לה כל חשיבות, רק היא תתן לנו את המחסה כשנחסה בצילה בציווי של הקב"ה, ונאמין בו כי הוא הנותן כח לעשות חיל... זו היא הגלות של הסוכה, היציאה מבית לחסות בצילא דמהימנותא (בצל האמונה) להכיר כי מה שזכינו לאסוף... הכל מתנת שמים.

2. **Ibid., p. 332 – Cognizance of Divine Providence.**

The seven days of performing the mitzvah of sitting in the Sukkah can be understood as an aspect of “Always placing God before me” – living in cognizance of Divine Providence. This is the essence of “In order that your generations shall know that I made the people of Israel dwell in booths” (Vayikra 23:43). Every generation must know that God settled the Jews in booths, since in truth there is no difference in the situation in which we find ourselves today and the situation of the Jews in the desert. Just as in the desert there was no natural possibility to exist except through the help of God, Who guided them and protected them with the Clouds of Glory, in a manner which is above any natural means, likewise in every generation we sit under God’s shade and are protected through the “shadow” of our faith.

שבעת ימי קיום מצות ישיבת סוכה הם בבחינת “שויתי ה' לנגדי תמיד” – ישיבה תחת הנהגת הקב"ה. והוא הענין של “למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל” (ויקרא כג:מג). על כל דור לדעת “כי בסוכות הושבתי...” כי באמת במהות הענין אין הבדל בין מצבנו אנו למצב דור המדבר. וכמו שבמדבר לא היתה אפשרות טבעית להתקיים, אלא רק ע"פ הקב"ה שהנהיגם בהנהגה של “בסוכות הושבתי” – ענני כבוד, וכן היו בכל מסעם במדבר – הנהגה נישאת למעלה מדרך הטבע. כך בכל דור אנו יושבים תחת צלו של הקב"ה, ומוגנים בצל האמונה.

3. **Ibid., p. 340 – Divine protection.**

Through the Sukkah we are protected from all harm, as is stated in the Zohar “As a result of their sitting in Sukkot they were shielded from all evil” – while sitting in the Sukkah we are protected from the Evil Inclination, as we are under the protection of God at all times. The more we make ourselves truly dependent on God, the more Divine Providence we merit.

ועל ידי הסוכה אנו מוגנים מכל דבר רע, כדאיתא בזוהר (רעיא מהימנא אמור ק): “כיון דיתבו בסוכות הא אישתזבו מן מקטרגא” – כיון שיושבים בסוכות ניצולים מיצה"ר, בהיותנו תחת חסותו והנהגתו של השי"ת בכל עת. ובמידה שאנו תולים עצמנו בהשי"ת אנו זוכים ליותר סיעתא דשמיא.

PART D. THIS WORLD IS A PASSAGEWAY TO THE WORLD TO COME

1. **Pirkei Avot 4:16 – Sukkot reminds us that this world is temporary.**

Rabbi Yaakov said: This world is like a vestibule before the World to Come; prepare yourself in the vestibule so that you may enter the banquet hall.

רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתתקדם לטרקלין

Rav Moshe Feinstein maintains that the Jewish people in the desert merited both the Clouds of Glory and the ability to sit in booths and derives the following lesson:

2. **Rabbi Moshe Feinstein, Derash Moshe, Derash 22 – To internalize that this world is a means to the World to Come and not to get absorbed in mundane life.**

The generation in the desert, who achieved a very high level like the prophets and merited the Clouds

והנה דור המדבר שהשיגו מדרגה גדולה מאד כנביאים וזכו לענני כבוד, מ"מ סוכות ממש ג"כ עשו להם, פי

of Glory, nevertheless also sat in actual booths. The explanation [why they needed both the Clouds of Glory and to sit in booths] is that they needed to be in the desert for forty years and live a temporal existence and eat the Manna in order to learn and internalize that this world is only a passageway [to the future world] so that when they would enter the Land of Israel, they would not become absorbed in a mundane existence.

שהוצרכו להיות במדבר ארבעים שנה ולחיות רק חיי עראי ולאכול מן, כדי ללמוד ולשנן שהעולם הוא רק פרוזודור, כדי שכשיבואו לארץ לא ישתקעו בחיי ההבל.

PART E. PUTTING OUR WEALTH IN PERSPECTIVE

1. Rabbi Yitzchak Hutner, Akeidat Yitzchok, Emor p.121-122 – Avoiding conceit and haughtiness and lack of appreciation and respect.

Sukkot refers to the thatched tents. We ignore our gold and silver, our business and storehouses and go into a small booth that has only enough supplies for each day. The furnishings of the hut are meager, perhaps a cot, table, chair and lamp. Living simply for a week inspires a person's sense of purpose. He realizes that he need not be overly involved in materialistic living. Having one's basic needs provided on a daily basis is sufficient. One who is overly involved in temporal wealth and acquisitions does so at the expense of acquiring permanent spiritual wealth.

בשם החג הזה גדרו חג הסוכות אשר בו יעזבו האנשים כל ענייני הכסף, אשר לכסף לכסף ואשר לזהב לזהב סחורות ורוב תבואות וכל מידי דאקרי נכסים, ויוצאין אל סוכה קטנה זו אשר אין בה רק ארוחת יום ביומו ועל הרוב מטה ושלחן וכסא ומנורה שהוא התעוררות נפלא שלא יתעסק האדם להרבות מאלו הקניינים כי די בהכרחי לבד כל ימי היותו בפרוזודור הזה שהיא דירת עראי... כי הנה המרבה בענייני העולם הזה ממעייט בקניינים האמתיים.

PART F. REMEMBERING MIRACLES INSPIRES US TO BE CAREFUL IN MITZVOT

1. Sefer HaChinuch, Mitzvah 325 – Dwelling in a Sukkah reminds of the miracles God performed for us and inspires us to be careful in performing mitzvot.

The root of this mitzvah is to remind us of the great miracles that God did for our forefathers in the desert after they departed from Egypt. God surrounded them with Clouds of Glory in order that the sun should not bother the Jews by day nor the cold by night. Some commentators write that the Jews actually built Sukkot in the desert. Remembering the wonders that God performed for us and for our ancestors will inspire us to be careful with His commandments and will lead us to merit receiving good from Him, which is what He desires.

משרשי המצוה, מה שמפורש בכתוב [ויקרא כג, מג], למען נזכור הניסים הגדולים שעשה האל ברוך הוא לאבותינו במדבר בצאתם ממצרים, שסיככם בעניי כבוד שלא יזיק להם השמש ביום וקרח בלילה. ויש שפירשו שסוכות ממש עשו בני ישראל במדבר. ומתוך זכירת נפלאותיו שעשה עמנו ועם אבותינו נזהר במצוותיו ברוך הוא, ונהיה ראויים לקבלת הטובה מאתו, וזהו חפצו ברוך הוא שחפץ להיטיב.

PART G. IMPROVING OUR CHARACTER

1. Kli Yakar, Vayikra 23:43 – Avoiding conceit and haughtiness and from becoming unappreciative and disrespectful.

During the time that the produce is being collected, everyone would like to go in from the fields and reside in their houses, therefore God was concerned that perhaps through living in their houses in a permanent way people would become haughty from having their needs fulfilled, which leads to becoming base and rebellious.

לפי שבזמן אסיפת התבואה מן השדה כל אחד רוצה לילך מן השדה לתוך ביתו לישב בו ישיבה של קבע, וחששה התורה אולי על ידי ישיבת קבע ירום לבבו כי מצאה ידו כביר וישמן ויבעט.

2. Rabbi Meir Simchah HaCohen of Dvinsk, Meshech Chochmah, Vayikra 23:42 – Empowers us with the ability to counter the tendency to get over-attached to the physical world.

God's Torah contains mitzvot that help a person battle against his inherent nature; and additionally there are other mitzvot which are not intended to change one's nature, but rather to purify and refine a person's existing, inherent nature.

The mitzvah of Sukkah [helps us accomplish the former]: After a person toils in the field plowing, planting, sectioning, reaping, and bundling; working in the field to gather the produce, filling the storehouse with the produce and then rejoicing in the result of the labor, it would be so sweet to be able to rest at home. At that very moment the Torah instructs us to leave our homes and to enter temporary dwellings in order to sanctify one's tendencies and feelings by limiting the influence of the physical world, which goes against a person's natural tendencies ...

However, there are other mitzvot which teach us to do what we would naturally desire. However, these mitzvot contain details which are given according to God's wisdom ... It is human nature to celebrate at the time of the gathering of the produce with the different types of produce that have been gathered, as is common throughout the world. For this the Torah comes and specifies four species and instructs us to rejoice with *them* for seven days ...

בסוכות תשבו כו' - התורה האלקית יש בה מצות שהם מדריכים האדם נגד הטבע, ויש מצות שהם כפי הטבע, רק שהם מטהרים את הטבע ומזככים אותה.

זוהי מצות סוכה, אחרי שהאדם הוא עמל בשדה כל הקיץ יחרוש, יזרע, ויעדור, ויקצור, ויעמר, ועמל בשדה, ויאסוף את גרנו, ואסמיו מלאו בר ולבו שמח בפרי עמלו מה מתוקה לו מנוחתו להסתופף בצל ביתו, אז באה התורה ואמרה צא מדירת קבע ושב בדירת עראי, (סוכה ב) וזה נגד הטבע לקדש כחות האדם והרגשותיו מגבול החמרי...

אמנם יש מצות שהן כפי חוקי הטבע, רק שהוא עפ"י חוקי החכמה העליונה בפרטים מצוינים לפי טעמי החכמה האלוקית... והנה מחק הטבעי לשמוח בעת האסיף בזרעונים ובעטרות של שבלים, כנהוג בין העמים ע"ז באה התורה והגבילה ד' מינים ידועים בקבלה ואמרה ושמחתם לפני ה' ז' ימים..

PART. H. SUKKAH OF PEACE

1. Siddur, Maariv for Shabbat – The Sukkah is symbolic of God surrounding the Jewish people with peace.

Blessed are You, God, Who spreads the Sukkah

ברוך אתה ה' הפורש סכת שלום עלינו ועל כל עמו

of peace upon us and upon His nation Israel and Jerusalem.

יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם.

2. **Mo'adei HaReiyah – The flexibility in fulfilling the Sukkot laws manifests the importance of creating peace among individuals and the community.**

“Spread upon us Your Sukkah of peace.” A variety of special laws are applied to validate the Sukkah even when substantial portions of its walls are missing. Such laws include “Two properly built walls and the third but a handbreadth,” “The wall can be considered bent over until four arms-breadths,” and others.

The same is true of peace. Peace is so precious and vital that even if it cannot be fully attained, every effort to attain even partial peace among people and communities is worthwhile. “Great is peace.” We pray for peace, even if it exists only as the Sukkah does, rendered fit only by special laws which make it valid.

“ופרוש עלינו סוכת שלומך” – מצינו בסוכה שנשנו בה הלכות מיוחדות שהן מכשירות אותה, לא רק כשאיננה בשלמותה, אלא גם כשחסרים בה חלקים גדולים – “שתיים (מחיצות) כהלכתן ושלישית אפילו טפח”, “דופן עקומה עד ארבע אמות”, “לבוד, גוד אחית וכו’.”

והוא הדין – מידת השלום, השלום הוא כל כך יקר, וכל כך חיוני, שגם אם לא ניתן להשיגו בשלמותו, ראוי להשתדל להשיגו גם בצורה חלקית, גם בצורה מקוטעת, ובלבד שיהיה שלום בין איש לרעהו, ובין יחיד לציבור וכו’. “גדול השלום”, ואנו מבקשים ומתפללים על השלום גם אם יהיה רק בבחינת סוכה,

SECTION VI. HOW DO YOU BUILD A SUKKAH?

During Sukkot we dwell in the Sukkah, a transient, spiritual abode, under the direct protection of God. How do we construct a Sukkah which by definition must be temporary in nature?

1. **Shulchan Aruch (Code of Jewish Law) 630 – The walls can even be made of iron or concrete. So what defines the Sukkot’s temporary nature?**

The walls of a Sukkah may be made from any object.

כל הדברים כשרים לדפנות.

2. **Ibid., 629 – The essence of the temporary nature of the Sukkah is its roof, made from detached vegetation.**

The roof must be made of something which grows from the ground, is presently detached, and cannot acquire ritual impurity (it is an unfinished product).

דבר שמסככין בו צריך שיהיה צומח מן הארץ ותלוש ואינו מקבל טומאה.

SECTION VI. THE FOUR SPECIES

We take the Four Species of plants described below, uniting them in our hands. On one level, this action dedicates the produce of our labors to God. Together with our dwelling in the Sukkah, we enact our dependence on God by waving the Four Species to Him. On a deeper level, taking and waving the Four Species is an action that expresses the Oneness of God in the world. Uniting the Four Species represents the personal unity of our own selves, the national unity of Israel, and the unity of God over the entire world.

PART A. OVERVIEW

1. Vayikra 23:40 – The Torah source for the Four Species of plants.

You shall take ... the beautiful fruit (etrog), a palm frond (*lulav*), myrtle twigs (*hadassim*) and willow branches of the stream (*aravot*) – and rejoice for seven days before the Lord your God.

וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הַדָּר פֶּתַת תְּמָרִים
וְעֵנַף עֵץ עֵבֶת וְעֵרְבֵי נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם
שִׁבְעַת יָמִים:

2. Mishnah Sukkah 3:4 – The number of each plant to use for the mitzvah.

Rabbi Yishmael taught. One must have three myrtle branches, two willow branches, one lulav, and one etrog.

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים וּשְׁתֵּי עֵרְבוֹת לוּלָב
אֶחָד וְאַתְרוּג אֶחָד

3. Talmud Bavli, Sukkah 37b – The waving of the Four Species.

Rabbi Yochanan explained, [One waves the plants] to and fro [in honor of] Him to Whom the four directions belong, and up and down [in acknowledgment of] Him to Whom Heaven and Earth belong.

אמר רבי יוחנן מוליד ומביא למי שהארבע רוחות שלו
מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו

PART B. SYMBOLISM OF THE SPECIES

1. Vayikra Rabbah 30:11 – The four elements of the Jewish people.

The fruit of the etrog tree is edible, tasty and fragrant. The palm tree fruit is edible but has no aroma. The myrtle is fragrant but is inedible. The willow is inedible and has no aroma. The four species of fruit represent four types of Jews. The etrog represents the righteous who have Torah and good deeds; the palm represents those who have Torah but lack good deeds; the willow represents those who lack both Torah and good deeds; while the myrtle represents one with good deeds yet lacks Torah. God says, "Have them come together as a united people and I will forgive their sins."

פרי עץ הדר, יש בו אוכל וטעם וריח, כפות תמרים, יש בו אוכל ואין בו ריח, ענף עץ עבות, יש בו ריח ואין בו אוכל, וערבי נחל אין בו לא אוכל ולא טעם ולא ריח. האתרוג רמז לצדיקים שיש בהם תורה ומעשים טובים, ולולב רמז לאותן שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים, הדס רמז למי שיש בו מעשים טובים ואין בו תורה, ערבה רמז למי שאין בו לא תורה ולא מעשים טובים, אמר הקב"ה: יבוא כלן אגודה אחת לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.

2. [Rabbi Osher Chaim Levene, torah.org/learning/livinglaw/5766/sukkos.html](http://torah.org/learning/livinglaw/5766/sukkos.html) -- The Four Species and Sukkot teach unity.

The underlying theme of Sukkot is that of unity.

A unique, indispensable individual, the Jew has a distinct mission in life, exclusively tailored to his personality and circumstances. Yet, at the same time, he is part of a whole. His point of reference is as a member of his family, a member of his community, and as part of the Jewish nation. The human body functions by unifying different organs. Only by operating together, will the heart pump blood around the body, will the eyes see, the mouth speak and the frame of the body stand. No component can work in isolation; each is essential and indispensable.

The Jewish nation is, similarly, one unified organism. Composed of different groups - Kohen, Levi and Israelite - the chosen people can only function where there is unity in their ranks. Only by “assembling” all parts of the people in a joyous harmonious unit, a “family reunion”, can the Jewish nation fulfill its national role and achieve the ultimate level of unity: becoming one with God. Both are symbolized in the assembly of the Four Species.

Bringing together seemingly separate entities is illustrated, most vividly and memorably, in the Four Species. Like a family reunion, the consolidating all parts, “one for all”, generates much joy and happiness. The peaceful harmony of the festival - as in our prayers “Succot Shlomecha, booth of peace” -- is the period of being “completely joyous” (Deuteronomy 16:15). Together, we joyously come together -- as one body and as one nation - under the protection of God to serve and become one with Him.

3. [Sefer HaChinuch, Mitzvah 324](#) – The development of proper attitudes is guided by one’s actions.

The explanation of this mitzvah comes from the fact that man is conditioned according to the actions that he does regularly, as all his thoughts and attitudes are molded by his actions, whether for good or bad. This is why God bestowed many commandments upon His chosen people in order that their inner self should be constantly impressed upon for good [through positive actions].

The mitzvah of lulav and the other three species come from this same root: Since the days of this holiday are very joyous for the Jewish people, as it falls out during the time of the ingathering of the crop, which brings man great joy, and is why the holiday is called “the holiday of the ingathering,” God therefore commanded His nation to celebrate at this time in order to give them the opportunity to direct their rejoicing to Him.

Nevertheless, since this rejoicing can distract us from having awe of God at that time, God commanded us to take things which remind us that this happiness is for His Name and His honor. It was God’s intent for this “reminder” to be from the same species as the source of that happiness ...

משרשי המצוה. הקדמה, כבר כתבתי לך בני כמה פעמים במה שקדם, שהאדם נפעל כפי פעולותיו שיעשה תמיד, ורעיוניו וכל עשתונותיו נתפשות אחרי פועל ידיו, אם טוב ואם רע. ועל כן כי רצה המקום לזכות עמו ישראל אשר בחר הרבה להם מצוות, להיות נפשם מתפעלת בהן לטובה תמיד כל היום.

מצות הלולב עם שלשת מיניו מזה השורש היא, לפי שימי החג הם ימי שמחה גדולה לישראל, כי הוא עת אסיפת התבואות ופירות האילן בבית, ואז ישמחו בני אדם שמחה רבה, ומפני כן נקרא חג האסיף, וצוה האל לעמו לעשות לפניו חג באותו העת, לזכותם להיות עיקר השמחה לשמו.

ובהיות השמחה מושכת החומר הרבה ומשכחת ממנו יראת אלהים בעת ההיא, ציונו השם לקחת בין ידיו דברים המזכירים אותנו כי כל שמחת לבנו לשמו ולכבודו. והיה מרצונו להיות המזכיר מין המשמח...

4. **Ibid – Analogy to a person's vital organs and using one's intellect, actions and speech in the context of God.**

Another idea that can be seen from the four species is that they are similar to the vital organs of man. The etrog is compared to the heart, which is the dwelling place of the intellect, hinting to man that He should serve God with it. The lulav is similar to the spine, which is the basic platform of a person, to hint that man should direct his entire body to serve God. The hadassim are similar to the eyes, symbolizing that man should not stray after his eyes on the day of his rejoicing. The aravot look like lips, with which man finalizes all actions, hinting that man that should guard his mouth and choose his words carefully, and have a sense of awe of God even at a time of joy.

ועוד יש בארבעה מינין אלו ענין אחר, שהם דומים לאיברים שבאדם היקרים. שהאתרוג דומה ללב שהוא משכן השכל, לרמוז שיעבוד בוראו בשכלו. והלולב דומה לשדרה שהיא העיקר שבאדם, לרמוז שיישיר כל גופו לעבודתו ברוך הוא. וההדס דומה לעיניים, לרמוז שלא יתור אחר עיניו ביום שמחת לבו. והערבה דומה לשפתים, שבהן יגמור האדם כל מעשהו בדבור, לרמוז שישים רסן בפיו ויכוון דבריו, ויירא מהשם אף בעת השמחה.

SECTION VIII. *USHPIZIN*

An esoteric yet widely practiced aspect of the Sukkot festival is the *Ushpizin* – literally, “guests.” Every day of Sukkot, we “host” another of the Ushpizin, the greatest historical leaders of Israel, in our Sukkah. Each of Ushpizin represents one of the seven divine attributes (sefirot) of God. As we free ourselves from dependence on the material comforts of home, we reach a level on which our spiritual self is more revealed and accessible. In this place, the Ushpizin visit us, empowering us to connect the seven dimensions of our own soul with its Divine source, fortifying our spiritual self for the coming year.

1. **Rabbi Eliyahu Kitov, Sefer HaTodaah, p. 119 – Inviting the Ushpizin.**

In the holy Zohar it is written, “When the people of Israel leave their homes and enter the Sukkah for the sake of God's Name, they achieve the merit there of welcoming the Divine Presence, and all the seven faithful shepherds descend from the Garden of Eden, and come to the Sukkah as their guests.”

The seven guests: Abraham, Isaac, Jacob, Josef, Moses, Aaron, and David (some place Moses and Aaron before David), dwell with all of Israel in their Sukkot throughout the days of the festival. However, on each day, one of them leads, and the others accompany him.

It is popular to custom to “invite” the Ushpizin before sitting down at the table. One recites: “I invite to my meal the elevated guests, Abraham, Isaac, Jacob, etc.”

כתוב בספר הזהר הקדוש: 'ישראל שיוצאים מבתיהם ונכנסים לסוכה לשמו של הקדוש ברוך הוא, זוכים שם ומקבלים פני שכינה, וכל שבעת הרועים הנאמנים יורדים מגן עדן ובאים לסוכה, ונעשים להם אושפיזין.' כלומר: אורחים, להסב עמהם בסוכה. ושבעת אורחים (אושפיזין) אלה שהם: אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרן, ודוד (ויש מקדימין משה ואהרן ליוסף) – יושבים עם כל ישראל בסוכותיהם בכל שבעת ימי החג, אלא שבכל יום, אחד מהם בא בראש כולם ושאר האושפיזין באים עמו.... לכך נהגו ישראל, שנכנסים לסוכה וקודם שיושבים לשלחן, מזמינים את האושפיזין דרך כבוד, ואומרים: 'עולו אושפיזין' וכו', 'אזמן לסעודתי אושפיזין עלאין (אורחים נעלים) אברהם, יצחק, יעקב וכו'.

2. The order of the Ushpizin and their attributes

1st Day: Abraham, representing Chesed – “Benevolence” or “Love”
 2nd Day: Isaac, representing Gevurah – “Restraint,” and “Discipline”
 3rd Day: Jacob, representing Tiferet – “Beauty,” “Harmony” and “Truth”
 4th Day: Moses, representing Netzach – “Victory” and “Endurance”
 5th Day: Aaron, representing Hod – “Splendor” and “Humility”
 6th Day: Joseph, representing Yesod – “Foundation” and “Connection”
 7th Day: David, representing Malchut – “Sovereignty,” “Receptiveness” and “Leadership”

3. Zohar 3:104a – Giving the portion of the Ushpizin to the poor.

One must also gladden the poor, and the portion [that would otherwise have been set aside for these Ushpizin] guests should go to the poor. For if a person sits in the shadow of faith and invites those guests and does not give their portion [to the poor], they all remain distant from him... One should not say, “I will first satisfy myself with food and drink, and I shall give the leftovers to the poor.” Rather, the first of everything must be for one’s guests. If one gladdens his guests and satisfies them, God rejoices over him. Abraham, Isaac, Jacob and the others shower him...

ובעי למחדי למסכני מ"ט בגין דחולקא דאינון אושפיזין
 דזמין דמסכני הוא. והוא דיתב בצלא דא דמהימנותא
 וזמין אושפיזין אלין עלאין אושפיזי מהימנותא ולא
 יהיב לון חולקהון כלהו קיימי מניה ...
 ולא לימא איניש אכול ואשבע וארווי בקדמיתא ומה
 דישתאר אתן למסכני אלא רישא דכלא דאושפיזין
 הוא ואי חדי לאושפיזין ורוי לון קב"ה חדי עמיה
 ואברהם ...

